

Jesper Langballe (DF):

Meget, meget kort vil jeg sige, at vi er positive over for den fremsatte og – som jeg mest ser det – praktiske effektivisering og forenkling af sektorforskningens struktur, som jo samtidig skulle medføre en form for kvalitetssikring, ikke mindst igennem den uafhængighed af ressortministerierne, som der er lagt op til ved oprettelsen af bestyrelser for den enkelte institution og kontrakter på de opgaver, der udføres for ministerierne. Samtidig ser det ud, som om der her ved er udviklet et redskab til at bygge bro mellem offentlig og privat forskning.

Det betyder selvfølgelig ikke, at der er tale om uafhængig forskning i egentlig forstand, og det skal der jo heller ikke være; rigets ministerier – og Folketinget – skal jo have en loyal videnskabelig rådgivning til sin rådighed, ligesom en teknologisk avanceret industrivirksomhed skal have videnskabelige medarbejdere, der kan give intern rådgivning i forbindelse med f.eks. produktudvikling.

Men også i en industrivirksomhed skal kvaliteten jo sikres igennem et, kan man sige, halvt armslængdeprincip, så den videnskabelige medarbejder ikke modtager diktat fra firmaets ledelse med hensyn til, hvilke resultater han skal nå frem til. Derfor er det jo relevant, at der i loven står, at den videnskabelige etik skal værnes.

Kl. 20.35

Når loven lægger op til, at sektorforskningens kompetencer skal udnyttes af universiteterne, skal man selvfølgelig være opmærksom på, at sektorforskning og universitetsforskning er to forskellige ting, at sektorforskningen under alle omstændigheder forfølger nogle strategiske mål, ikke bestemte resultater, men forfølger nogle strategiske mål, som i hvert fald den del af universitetsforskningen, der hedder grundforskning, ikke forfølger.

Til sidst med hensyn til Kort- og Matrikelstyrelse: Vi er positive over for, at den seismiske tjeneste og den seismologiske sektorforskning eventuelt bliver overført til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser eller til et dansk rumcenter.

Vi er som sagt positivt indstillet over for ministerens forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det lovforslag, der er fremsat om sektorforskningen, er jo et forslag, der har været undervejs længe. Det er vel, hvad man kan betegne som en vanskelig fødsel. Set med vores øjne er det også et barn, som ikke har været ammet længe nok og derfor bør ammes lidt mere, inden det kommer videre i lovmøllen.

Hvis man ser på formålet, lyder det jo positivt nok, at man skal give mulighed for at kunne have en høj kvalitet i sektorforskningen, at man skal give mulighed for uafhængighed af ministeren – her kan jeg ikke lade være med at skele ned til miljøministeren, for han jo er den, der senest har forbrudt sig mod armslængdeprincippet, da han i foråret gav DMU mundkurv på i en lille sag, der handlede om, at Folketingets Miljøudvalg meget gerne ville holde en minihøring, en lukket minihøring, men det fik DMU ikke lov til at medvirke i.

Så synes jeg i øvrigt, at det er udmærket, at der også tales om forskningsledelse.

Sagen er bare, når man går forslaget igennem, at det er, som om det smuldrer mellem fingrene på en; man kan ikke rigtig finde ud af, om vi opnår det, der angiveligt er formålet. Det vil jeg godt knytte nogle kommentarer til, uden at jeg dermed vil sige, at jeg når ud i alle hjørner.

Hvis jeg først tager formålet, så synes jeg, at det er blevet formuleret meget bredt, og lidt afhængigt af, hvordan man vil fortolke det, kan man faktisk betragte formålet som et spørgsmål om, at det er en slags universiteter. Det er faktisk det, der startes med, nemlig at en sektorforskningsinstitution har til formål at drive forskning indtil højeste internationale niveau. Det er jo typisk den formulering, man giver et universitet.

Når man så gennemgår det, kan man også, hvis man ønsker at fortolke det sådan, se det som en slags udviklingsorganisation. Eller man kan se det som det, der traditionelt har været baggrunden for og formålet med sektorforskningen, nemlig institutioner, der skulle være særligt kvalificerede til at rådgive den offentlige sektor, ikke nødvendigvis tilknyttet et bestemt ressortministerium, men til at rådgive den offentlige sektor og til også at påtage sig en række myndighedsopgaver.

Sagt med andre ord, så synes jeg, at profilen smuldrer lidt. Vi er i hvert tilfælde meget optaget af, at profilen er klar, sådan at vi ved, hvad der er universiteternes opgave, hvad der er deres profil, hvad der er sektorforskningens opgave, hvad der er dens profil, og hvad der er